

De Wilde Eend van Henrik Ibsen. Gezien: 30/10, Frascati, Amsterdam. Tournee t/m 30 nov.
Inl: frascattitheater.nl.

Scene uit Ibsens **De Wilde Eend** in Frascati

Opzettelijk artificiële aanpak houdt Ibsens *Wilde Eend* op afstand

Gekortwiekt en opgezet, dat is Ibsens *Wilde Eend* in de regie van Maren Bjørseth. Bjørseth schuwt in haar werk het grote gebaar niet: ze kiest voor uitvergrote theatervormen: licht vreemdende concepten en vet aangezet spel. Haar personages zijn vastgelopen radertjes in absurdistische werelden. Ook haar regie van *De Wilde Eend* is doordacht en consequent. Maar het concept is te star en te weinig wendbaar, waardoor de voorstelling lucht en leven mist.

De Wilde Eend gaat over het ogenschijnlijk gelukkige gezinsleven van Hjalmar Ekdal, dat op leugens en geheimen is gestoeld. Zijn aanbeden dochter Hedvig is niet van hem, maar verwekt door Håkon, de oude vader van zijn jeugdvriend Gregers. Ooit verraadde Håkon de vader van Hjalmar, waardoor die in de gevangenis kwam. Aan het begin van het stuk lijkt het leven van de Ekdals redelijk op de rails. Maar Hjalmars carrière kwakkelst. Zijn vader doolt rond in een heroïsch jachtverleden - hij houdt konijnen en duiven op hun armzalige zolder. En de levenslustige Hedvig wordt langzaam blind. Dan duikt Gregers op na een lange afwezigheid. Zelf getraumatiseerd door zijn vaders leugens, is hij vastbesloten Hjalmar de waarheid te onthullen.

Bjørseth situeert de handeling in een bordkartonnen bos. Haar acteurs spelen opzettelijk kunstmatig en zijn geschminkt met plastic glans: hun levens zijn nep, alles is buitenkant. Thomas Höppener als Gregers speelt een robot van wie het mechaniek vastloopt. Hij schuttert en haapt, het geoliede liegen van de anderen ligt hem niet. Dat is een mooie inzet, maar te oppervlakkig om een voorstelling lang te boeien.

Zelfs bij het tragische slot blijven de acteurs volharden in hun artificiële spel. Dat kan expres zijn: de personages verkiezen de levensleugen, maar het staat inleving in de weg. Het is Bjørseth niet gelukt een laag onder de oppervlakte aan te brengen, ook al omdat ze flink in de tekst heeft gesnoeid. Zo blijft deze *Wilde Eend* enkel vorm. Bjørseth durft risico's te nemen, en dat valt te prijzen. Maar wie gokt, verliest zo nu en dan.

Herien Wensink